

دستورالعمل تجمع و در نهایت تسخیر مکانهای مهم سیاسی

در ابتدا بایستی بدانیم که چرا مکانهای سیاسی برای براندازی جمهوری اسلامی مهم هستند؟

در کتاب های تاریخی یا فیلم هایی که بر اساس واقعیت های تاریخی ساخته شده اند، خواننده و دیده ایم که پایان واقعی یک حکومت یا سلسله زمانی است که کاخ های حکام محلی آن و در نهایت کاخ پادشاهی به دست مخالفان تسخیر شده و اینگونه آن حکومت ساقط می شود و حکومتی دیگر جایگزین آن می گردد. عملاً با تسخیر این مکانهای حکومتی، حاکم یا پادشاه قدرت خود را از دست می دهد برای مثال یزدگرد سوم ساسانی و لطفعلی خان زند علیرغم اینکه بعد از دست دادن پایتخت هایشان برای مدتی زنده بودند اما چون کاخ شاهی و حکومتی خود را از دست داده بودند دیگر نتوانستند مانع سقوط نهایی حکومت هایشان شوند و دستورهایی که در آن زمان صادر می کردند عملاً ضمانت اجرایی نداشت (برای نمونه های بیشتر به تاریخ مراجعه کنید حتی در تاریخ معاصر نیز خواهیم دید) این صرفاً یک مثال ملموس برای درک بهتر چرایی تسخیر مکانهایی است که جمهوری اسلامی از آنجا دستورات خود را صادر می کند.

توجه:

در کتاب ها و جزوه هایی که در مراکز آموزش و دانشگاهای افسری نظامی و امنیتی تدریس می شود این مکانها هستند که بر اساس اهمیتی که برای رژیم دارند به چهار بخش حیاتی، حساس، مهم و قابل حفاظت تقسیم بندی می شوند نه خیابان و بلوار.

مکانهای مهم سیاسی در ایران که تجمعات بایستی در مقابل آنها شکل بگیرد

در تهران:

- ۱- بیت خامنه ای
- ۲- نهاد ریاست جمهوری
- ۳- وزارت کشور
- ۴- استانداری
- ۵- فرمانداری
- ۶- سازمان صدا و سیما

در مراکز استانها:

۱- استانداری

۲- فرمانداری

۳- صدا و سیما

در شهرستانها:

فرمانداری

در بخش ها:

بخشداری ها

نکته:

چرا مجلس به عنوان یک نهاد مهم سیاسی در نظر گرفته نشد در حالی که این مکان کاملاً سیاسی است:

از آنجائیکه هدف اصلی و نهایی اعتراضات و قیام مردم ایران سرنگونی کامل رژیم جمهوری اسلامی می باشد بهتر است هدف و تمرکز خود را بر روی مکانهایی بگذاریم که تسخیر آن چندین نتیجه و ثمر داشته باشد. واضح تر بگوئیم در جمهوری اسلامی مجلس قدرت اجرایی و صدور دستور ندارد اما سایر موارد ذکر شده مراکز تصمیم گیری هستند یا در اصطلاح نظامی می توان گفت مقر فرماندهی دشمن هستند. اگر به مانند برخی کشور ها مجلس در

انتخاب نخست وزیر و تعیین دولت نقش داشت، تسخیر آن نیز از اولویت ها بود اما مجلس جمهوری اسلامی اینگونه نیست پس بهتر است نیروی مردم صرف مکانهای مهم تر شود. در خصوص صدا و سیما نیز به بصورت مجزا توضیح خواهیم داد که چرا علیرغم اینکه محل تصمیم گیری نیست بایستی تسخیر شود.

امام چرا مکانهای مهم سیاسی بایستی هدف معترضین باشد:

در طول چندین سال گذشته بویژه از سال ۷۸ تا کنون شاهد اعتراض ها و قیام هایی در ایران بوده ایم اما هیچ کدام منجر به نتیجه مورد دلخواه مردم نشد به عبارتی آنچه باید می شد نشد. زیرا اساسا تجمع بی هدف در خیابانها و بلوارها بدون در نظر گرفتن مکانهای سیاسی نتیجه ای در بر نخواهد داشت حتی اگر بارها و بارها تکرار شود. فقط تصور کنید جمعیتی که در سال ۱۳۸۸ در میدان شهید (آزادی) یا در خیابانهای تهران بی هدف (با خیانت موسوی) می چرخیدن به سمت به بیت خامنه ای خائن می رفتند چه می شد؟ چرا از این نیروی عظیم مردمی استفاده نشد؟ و هم اکنون نیز برنامه ای برای استفاده از آن وجود ندارد.

دلایل

یک : تجمع بی هدف در خیابان ها یعنی صدور راحت تر مجوز سرکوب چیزی که بارها شاهد آن بوده ایم. (رژیم معترضان سیاسی را اغتشاشگر خیابانی معرفی می کند، دلایل و شیوه های اجرایی آن توسط جمهوری اسلامی را به تفصیل گفته ایم)

دو: نفوذ راحت عوامل رژیم در تجمعات و سعی در به بیراهه بردن آن (با تخریب عمدی مراکز عمومی و خصوصی در خیابان سعی در ویرانگر نشان دادن معترضین را دارند)

سه: نبود مکانی برای تسخیر که بتوان از آنجا مدیریت کشور، استان، شهر و... را بر عهده گرفت

چهار: بی هدفی ناشی از تجمع در خیابان موجب خستگی روحی معترضان و سپس مقطعی شدن اعتراضات و در نهایت خاموشی آن می شود (از لحاظ روانی معترضین هدفی را برای تسخیر تعیین نکرده اند که به آنها انگیزه ماندن در خیابان را بدهد. ساده بگوئیم خود معترضان در ذهن هایشان می دانند چه یک ساعت چه بیست و چهار ساعت در خیابان ماندن تفاوتی با هم ندارد چون بیش از این چیزی که هم اینک در خیابان دارند بدست نخواهند آورد)

پنج: تجمع بی هدف در خیابان یعنی عدم ارسال سیگنال مثبت به نیروهای نظامی که قصد پیوستن به مردم را دارند (بر اساس تجربه و آگاهی که دارند می دانند در تجمع بی هدف در خیابان ثمری نخواهد داشت)

شش: تجمع بی هدف در خیابان یعنی همیشه در حالت تدافعی بودن (سییل متحرک) چون مسئولان سرکوب در جمهوری اسلامی ترس از دست دادن مکانی را ندارند، بی مهابا دستور سرکوب صادر می کنند (در شورای امنیت کشور، قرارگاه ثارالله، شورای تامین استان و شهرستانها)

هفت: شروع تجمع در مقابل مکانهای مهم سیاسی ایجاد انگیزه می کند (درست مثل برداشتن یک سنگ بزرگ که نیاز به نیروی جمعی دارد با پخش این خبر سیل جمعیت به سمت آن مکان سرازیر می شود چون هدف دارند)

هشت: تجمع در مقابل مکانهای سیاسی ، نیروهای سرکوبگر را در حالت تدافعی قرار می دهد و معترضین را در موضع هجومی (این بار آنها سییل هستند)

نه: از آنجائیکه محل های تصمیم گیری در رژیم، توسط مردم محاصره شده اند این حرکت از لحاظ روانی تاثیر بسزایی بر روی مسئولان حکومت دارد زیرا بر خلاف گذشته که در سکوت و آرامش تصمیم های ضد بشری گرفته و آن را در قالب دستور به فرماندهان نیروهای سرکوبگر ابلاغ می کردند اکنون خود نیز در لبه پرتگاه قرار گرفته اند.

ده: تسخیر این مکانها (روش و جزئیات آن را در صفحات بعد بصورت ساده و کاربردی توضیح خواهیم داد) یعنی پایان جمهوری اسلامی زیرا همچون هر حکومت دیگری که مراکز سیاسی آن تسخیر شد سقوط کرد، جمهوری اسلامی نیز سقوط خواهد کرد در این خصوص شک نکنید.

یازده: تجمع در مقابل مکانهای سیاسی این پیام را به جهانیان ارسال می کند که مردم ایران خواسته سیاسی دارند زیرا در قیام های گذشته جمهوری اسلامی با استفاده از لابی هایی که داشته و دارد مردم معترض را اغتشاشگر خیابانی معرفی کرده و همیشه این علامت سوال در ذهن سیاستمداران خارجی مانده که چرا، مردمی که مدعی خواسته سیاسی هستند در مقابل مراکز مربوطه حضور ندارند.

دوازده: نیروهای سرکوبگر هنگامی که ببینند مقر فرماندهی آنها (محل صدور دستور) محاصره شده است و هر لحظه بیم تسخیر آن می رود از لحاظ روانی دچار تزلزل و ترس خواهند شد.

سیزده: با تسخیر هر مکان سیاسی و پخش خبر آن ضمن افزایش روحیه معترضان، دومینوی سقوط جمهوری اسلامی شروع خواهد شد

همه ما با این ضرب المثل پر محتوا آشنا هستیم که برای غلبه بر مار و از بین بردن آن باید سر آن را له کرد و همین مورد در خصوص جمهوری اسلامی نیز صادق است.

مراحل تسخیر این مکانها از صفر تا صد بصورت ساده و قابل فهم برای همه

الف: ایجاد آمادگی ذهنی برای تجمع و مرحله های آن

یک: انتخاب یک یا چند مکان سیاسی برای شروع تجمع (بسته به بزرگی و کوچکی شهر و تعداد مکانهای سیاسی)

دو: انتشار این موضوع به صورت مستمر و روزانه در شبکه های اجتماعی تا مردم از لحاظ ذهنی آمادگی لازم را داشته باشند و از جاهایی که سالها ملکه ذهن آنها شده رها شوند.

سه : استفاده از گوگل مپ یا برنامه های مشابه برای بررسی خیابانهای اطراف مکانهای مورد نظر (شناسایی دقیق مکان و کوچه و خیابانهای منتهی به آن جهت حضور مردم)

چهار: از آنجائیکه تعیین زمان برای تجمع در برابر این نقاط بنا به دلایلی به صلاح نمی باشد، بایستی از اعلام تاریخ و ساعت مشخص خود داری شود اما بایستی از لحاظ ذهنی بایستی آمادگی ذهنی را داشته باشیم تا اشتباهات گذشته را تکرار نکنیم.

ب: شیوه شروع تجمع

یک: همان ابتدا شروع تجمع بایستی در مقابل مکان سیاسی یا اگر در ابتدا امکان آن وجود نداشت در نزدیکترین محل به آن برگزار شود

نکته:

بنظر نمی رسد به جز بیت خامنه ای خائن و نهاد ریاست جمهوری که هر دو در یک خیابان هستند منعی برای نزدیک شدن به سایر مکانها در همان شروع تجمع باشد.

دو: تجمع در ابتدا بایستی آرام و بدون ایجاد هیاهو و در فاصله مناسب از مکان شکل بگیرد تا مورد سرکوب قرار نگیرد چون پراکنده کردن تجمع کوچک بسیار راحت تر از تجمع بزرگ است و این را فرماندهان سرکوب به خوبی می دانند پس بایستی به مانند یک شطرنج باز قبل از انجام حرکت تمام جوانب آن را سنجید

سه : همراه داشتن پلاکارد با مضمون شعارهای سیاسی بسیار عالیست و اگر به زبان انگلیسی باشد بسیار تاثیر گذار تر است

چهار: رفته رفته بایستی به تعداد جمعیت افزوده شود ، استفاده از شعر و شعارهای حماسی و درخواست از مردم در شبکه های اجتماعی، همراهی شخصیت های سیاسی، ورزشی، هنری می تواند به سرعت این کار بیفزاید

پنج: پرهیز از رفتارهای هیجانی در ساعات اولیه شکل گیری تجمع، زیرا تجمع در این زمان شکننده است و بایستی از آن مراقبت کرد تا جمعیت به حد نصاب لازم برسد

شش: بعد از رسیدن جمعیت به حد نصاب لازم که ممکن چند ساعت تا چند روز هم طول بکشد (بستگی به نوع مکان، جمعیت شهر، انگیزه مردم و... دارد) می توان قدم قدم و با سنجش اوضاع به سمت ساختمان مذکور حرکت کرد اما بایستی این موارد توسط لیدرهای کارکننده سنجیده شود و از ریسک بی مورد پرهیزند. فراموش نکنیم در هنگامی که جمعیت زیاد شد شعارهای حماسی و فریادهایی از سر خشم و نفرت بسیار تاثیر گذار خواهد بود در از بین بردن روحیه دیکتاتور و مزدوران آن .

هفت: تعدادی از مردم بایستی وظیفه پشتیبانی و حمایت لجستیکی مانند آب و غذا را بر عهده بگیرن تا تجمع ادامه دار شود ، جهت استفاده از سرویس های بهداشتی می توان از اماکن

عمومی منطقه حضور مردم استفاده کرد یا مکانهایی که مالک آن را در اختیار مردم می گذارد.

نحوه حفظ مکانهای بدست مردم افتاده چگونه است؟

این مورد را بخاطر بسپارید تسخیر مکان مهم تر از تصرف آن است هرچند این دو کلمه مترادف یکدیگر هستند (به لغت نامه ها مراجعه شود).

ما بایستی مکان را تسخیر کنیم نه تصرف و این بدین معنی است که بایستی از هجوم هیجانی به این مکانها خود داری کنیم بلکه می بایست کاری کنیم که عوامل رژیم توان مقابله با مردم را از دست بدهند و محافظین این مکانها عملا نه انگیزه سرکوب داشته باشند و نه توان آن را یک کلام این امر با جمعیت زیاد فقط میسر خواهد شد چون هیچ ماشین سرکوبی در دنیا توان ایستادگی در مقابل سیل جمعیت مردم را نخواهد داشت. وقتی مکان تسخیر شد کنترل آن کامل در دست مردم است اما وقتی تصرف شد رژیم برای برای رفع تصرف آن اقدام خواهد کرد. تسخیر با سیل جمعیت اتفاق می افتد و تصرف با تعداد خیلی کمتر نیز ممکن است و از پشتوانه مردمی برخوردار نیست

سوالات مبارزین و پاسخ به آن:

یک : بهتر نیست تجمع در خیابان شکل بگیرد و سپس به سمت مکان سیاسی برویم؟

تجارب سالهای گذشته نشان می دهد که شکل گیری تجمع در خیابانها با مردم بوده اما ادامه و سرانجام آن با نفوذی های جمهوری اسلامی و با بیراهه بردن آن یا سرکوب شدیم یا بدون نتیجه خاتمه یافت پس بهتر است که این بار مستقیم در مقابل این مکانها جرقه تجمع زده باشد البته گفتیم با توجه به نوع و اهمیت مکان فاصله شکل گیری تجمع تا آنجا می تواند از یک متر تا چند صد متر باشد ولی مهم این است که مکان در دیدرس معترضین باشد تا انگیزه لازم جهت ادامه تجمع یا برجا بماند.

دو : آیا جمهوری اسلامی ما را در مقابل این مکانها سرکوب نمی کند؟

تجربه و سیاست رژیم نشان داده هرچند در رعایت مسائل حقوق بشری کمترین حقی برای مردم ایران قائل نیست اما به نحوی مرتکب جنایت و ظلم می شود که بتواند آن را توجیه کند یعنی سرکوب مردم در خیابان را تحت عنوان اغتشاشگر خیابانی توجیه می کند(در این مورد به تفصیل توضیح داده شده است) و از لابی های خود در این خصوص بشدت کمک می گیرد

اما در صورتی که تجمع در مقابل مکانها و نهادهای سیاسی باشد رژیم دیگر نمی تواند سرکوب را توجیه کند چون از نظر بین الملل این افراد خواسته سیاسی دارند که در مقابل یک مکان سیاسی تجمع کرده اند و کوچکترین حرکت رژیم در این خصوص بزرگترین عواقب را برای وی دارد. اما از طرفی بروز هر نوع رفتاری از جمهوری اسلامی بعید نیست. اما ما در خیابانها بارها داده ایم بدون اینکه دست آورد مهمی داشته باشیم اما این بار بهای ما نتیجه خواهد داشت و آن در نهایت سرنگونی جمهوری اسلامی است. در مقابل مکانهای سیاسی نیروهای سرکوبگر در موضع دفاعی قرار دارند و به شدت مراقب هستند که کاری نکنند که جمعیت کنترل هیجان خود را به طور کامل از دست بدهند زیرا به خوبی آموزش دیده اند که هیچ نیرویی توان مقابله با هیجان جمعی معترضین را نخواهد داشت.

سه : همه می دانیم که تا مکانهای سیاسی در پایتخت تصرف و تسخیر نشود این حکومت رسماً سقوط نخواهد کرد بنابراین تسخیر یک فرمانداری در یک شهر کوچک چه تاثیری بر سرنگونی جمهوری اسلامی دارد؟

به چند دلیل بسیار مهم است، (۱) شروع دومینوی سقوط رژیم (۲) ایجاد انگیزه مبارزاتی در شهرهای مجاور (۳) از هم پاشیدگی ستاد سرکوب و ناتوانی در جابجایی نیروها در استانهای مختلف زیرا در اکثر شهرها قیام شکل گرفته است (۴) ایجاد ترس و اضطراب در بین مسئولان جمهوری اسلامی

چهار: اگر ما وزارت کشور، استانداری و یا فرمانداری را تسخیر کردیم، جلسات شورای امنیت و تامین را در مکانی دیگر برگزار می کنند پس عملا این کار بی فایده است؟

خیر بی فایده نیست زیرا همانطور که از اسم استانداری و فرمانداری نیز مشخص است محل مدیریت استان و شهرستان در این مکانها می باشد و اگر بدست مردم بیفتد عملا ستاد فرماندهی رژیم در یک استان و شهرستان بدست مردم افتاده درست به مانند اینکه در جنگ سنگر فرماندهی سقوط کرده و همه نظامیان می دانند سنگر فرماندهی که از دست برود خط از دست رفته یعنی واضح تر بگوئیم اول خط از دست می رود بعد سنگر فرماندهی بدست نیروهای مقابل می افتد و بنابراین شاید جلسه ای بتوانند برگزار کنند اما تاثیر مصوبات و دستورات آن یک دهم زمانی که در مکانهای ذکر شده جلسه شکل می گرفت نیست در آخر بگوئیم این مکان است که مهم است.

پنج: آیا بهتر نیست در شروع تجمع به سمت کلانتری ها برویم و سلاح آنان را بدست بیاوریم؟

این موضوع را روزی چند بار با خود مرور کنید که در شروع تجمعات رفتن به سمت مراکز نظامی و انتظامی یعنی سرکوب راحت تر مردم بدون اینکه رژیم ترس و مشکلی در توجیه آن داشته باشد. چون حفاظت از مراکز نظامی یک پروتکل بین المللی است و ضمن اینکه پرسنل حاضر در کلانتری به خوبی می دانند که با سقوط کلانتری آنها رژیم سقوط نخواهد کرد بنابراین به جهت پیشگیری از عواقب سنگین برای خود از کلانتری دفاع می کنند اتفاقی که در سال ۹۸ برای کلانتری معالی آباد شیراز روی داد، هوشیار باشید این یک شیوه لیدرناهای رژیم است ضمن اینکه در یک کلانتری سلاح زیاد و موثری وجود ندارد که بخواهد صحنه مبارزه را کامل به نفع مردم کرده که ریسک پذیری آن در ابتدای قیام ارزش داشته باشد. بایستی در این خصوص هوشیار بود.

شش: پس کی بایستی به سمت مراکز نظامی و انتظامی رفت؟

وقتی که قدرت چهل به شصت شد یعنی چهل درصد اوضاع در اختیار مردم قرار گرفت البته مراکز ارتش به مراتب برای رفتن مردم به سمت آنها مناسب تر و امن تر است اما جمهوری اسلامی از سال ۸۸ شروع به خارج کردن پادگانهای ارتش از مراکز شهری به سمت بیابانها و حاشیه شهر ها نمود.

هفت: تعداد نفرات کافی در تجمع برای تسخیر مکانهای سیاسی چقدر است؟ لطفا بیت خامنه ای خائن را مثال بزنید.

برای تسخیر مکانی همچون بیت خامنه ای مراحل زیر بایستی رعایت شود:

(۱) شروع تجمع بایستی کاملا آرام باشد

(۲) تجمع کنندگان اولیه حتما بایستی پلاکارد با شعارهای سیاسی همراه خود داشته باشند و اگر به زبان انگلیسی باشد بهتر است

(۳) بایستی صبور باشند و از انجام کارهای هیجانی خود داری کنند و خود معترضین هر شخصی که قصد به آشوب کشیدن تجمع را در ساعات اولیه داشت مجازات میدانی کنند (شک نکنند که نفوذی رژیم است و برای به انحراف کشیدن تجمع آمده است تا مجوز سرکوب را صادر کنند و اینگونه از خامنه ای خائن دفاع کنند)

(۴) سیل مردم تهران و شهرستانهای اطراف و حتی استانهای همجوار بایستی به تهران سرازیر شود

(۵) جمعیت در ضلع جنوب بایستی از میدان حر به سمت شرق تا میدان حسن آباد (یک و نیم کیلومتر). در ضلع غرب از میدان حسن آباد به سمت شمال تا پل حافظ در تقاطع جمهوری (یک کیلومتر). در ضلع شمال از تقاطع جمهوری به سمت غرب تا

تقاطع کارگر جنوبی (یک کیلومتر). در ضلع شرق از تقاطع کارگر جنوبی به سمت جنوب تا میدان حر (نهصد متر) باشد.

۶) تعدادی از جوانان بایستی در مسیرهای منتهی به این خیابانها مانع نزدیک شدن نیروهای سرکوبگر به مردم شوند (بخصوص در ابتدای شکل گیری تجمعات، موتور سواران مهم ترین عوامل سرکوب هستند که دستور العمل مقابله با آن قبلا تدوین و منتشر شده است)

۷) مکان سیاسی بایستی از چهار طرف محاصره شود (در ابتدا شاید نشود اما حتما بایستی در ادامه و بویژه مراحل پایانی حتما این محاصره انجام شود). از طرفی این محاصره یک محیط دایره وار را ایجاد می کند که امکان چرخش سیل جمعیت را محیا کرده و اصطلاحا این جمعیت را پویا و زنده نگه میدارد. که محاصره می کند اما خودش

محصور نخواهد شد. (وقتی جمعیت در یک خط مستقیم باشد مثل همان موردی که بارها در خیابان‌ها دیده ایم در صورت هجوم یگانهای سرکوب و مجبور به عقب نشینی، نیروی مردم که برآیند آن به سمت جلو بوده به یکباره معکوس شده و به سمت عقب می‌رود اما در محیط دایره این برآیند نیرو در یک محیط دایره ای می‌چرخد و هیچ‌گاه به سمت عقب و بیهوده نخواهد رفت)

۸) این روش با تغییراتی جزئی قابل تمیم دادن به سایر مکانهای سیاسی می‌باشد

هشت: این مکانها و خیابانها بایستی در انتهای کار در غرق مردم باشد (همینطور خیابانهای فرعی) و برای جمعیت شهری مثل تهران و با وجود شهرهای همجوار اصلا مساحتی محسوب نمی‌شود آنگاه خواهیم دید که خامنه‌ای خائن فرار را بر قرار ترجیح داده و لانه عنکبوتی او به تسخیر مردم در می‌آید با کمترین هزینه، و ضمن اینکه نهاد ریاست جمهوری نیز در همین محدوده قرار دارد و یک تیر دو نشان خواهیم زد یا بهتر بگوئیم دو سر بزرگ و مهم از اژدهای هفت سر رژیم را از بین خواهیم برد و این یعنی اتمام کار جمهوری اسلامی.

نه: تسخیر صدا و سیما چرا؟ و چگونه از این مکان بعد از تسخیر استفاده کنیم؟

برخلاف تصور عامه مرکز صداوسیما (بخصوص تهران) بسیار برای جمهوری اسلامی حیاتی است چون پخش یک خبر به نفع مبارزه مردمی می‌تواند سیلی از جمعیت را به خیابانها

روانه کند حتی آنهایی که از قبل هیچ برنامه ای برای سرنگونی رژیم نداشتند و یا حتی قطع برنامه های جمهوری اسلامی نیز ضربه بزرگی به آن محسوب می شود . اما راههای تسخیر آن:

(۱) نگهبان های مراکز صدا و سیما و ایستگاههای رادیویی مسلح هستند پس بایستی هوشیار بود و از رفتار هیجانی با تعداد نفرات کم خود داری کرد

(۲) دقیقا به مانند تسخیر یک مکان سیاسی بایستی رفتار کرد (تجمع آرام، همراه داشتن پلاکارد با مضمون اینکه صدای ما را پخش کنید نه حاکمان فاسد ، با افزایش جمعیت نسبت به ورود به مکان اقدام کرد)

(۳) بعد از ورود از تخریب وسایل و تجهیزات خود داری کرد چون ما میخواهیم پیام خود را به جهان مخابره کنیم و بایستی همه چیز صحیح و سالم باشد

(۴) قطعا در بین مهندسان پخش و مجریان و سایر دست اندرکاران صداوسیما افراد مردمی و میهن پرست حضور دارند از آنان کمک بگیریم

(۵) پخش یک خبر حتی چند ثانیه ای غوغا به پا خواهد کرد

ده : بعد از تسخیر مکانهای سیاسی وظیفه ما چیست؟

مهم ترین وظیفه حفظ آن مکان است که آنهم با تعداد نفرات بالا (جمعیت زیاد) ممکن است ، یعنی اگر مکان سیاسی مهمی را تسخیر کردیم اما تعداد نفرات کافی برای حفظ آن را نداشتیم عملا کار مهمی انجام نداده ایم.

بعد از تسخیر بایستی به هر طریق ممکن این خبر پیروزی را منتشر کنیم تا موجب افزایش روحیه مبارزین و کاهش روحیه مزدوران رژیم شود، با کسانی که در این مکانها به دست مردم می افتند به هیچ وجه بد رفتاری نشود بلکه سعی در جذب آنان برای کنترل اوضاع گردد به هر حال آنها به راه و چاه وارد هستند.

سریعا بایستی از استانداری ها و فرماندارها و سایر اماکن تسخیر شده نامه های رسمی به ادارات و نهادهای زیر مجموعه صادر شو

سوالات و ابهامات توسط سخنگوی ستاد نیروهای مسلح آقای کرمی زند پاسخ داده خواهد شد.

با تقدیم احترام نظامی

ستاد نیروهای مسلح مردمی (سنم)